

Copenhaguen al novembre

Per **Pere Garcias**

Realment mai m'hauria imaginat que faria un viatge a Copenhaguen al novembre però ja que, per diverses raons, em vaig veure en aquesta tessitura pensí que podria fer un petit tast de l'ornitofauna ciu-

tadana i aquest n'és el resultat.

El primer que et crida l'atenció quan baixes de l'avió és el fred i, sobretot, la grisor de l'ambient. Sí, no és estrany que els nòrdics aprofitin qualsevol excusa per fugir d'aquest

clima aspre i inhòspit a contrades més temperades per poder beure, literalment, els raigs del sol com si fossin grans llangardaixos lactis.

Copenhaguen és una ciutat gran, d'uns dos milions d'habitants,

però molt extensa. Està farcida de parcs, llacs i canals, a més de tenir un port enorme amb quantitat de entrades, marines i molls. És molt plana i a penes s'aixeca unes desenes de metres sobre el nivell de la mar. Amb tants de parcs s'espera trobar una munió d'aucells de diverses espècies, però després d'un primer passeig es va descobrir la vertadera dimensió: molts d'individus de poques espècies. Anem per feina.

Fins al tercer dia no vaig sentir el primer gorrió (*Passer domesticus*) i veure'l em dugué un dia més. Per contra, el ferrerico (*Parus major*) i el capferrerico blau (*Cyanistes caeruleus*) són molt comuns als arbres dels parcs, molts dels quals són plens de baies vermelles on un espera veure esbarts d'ocells sedosos (*Bombicilla garrulus*) però jo no vaig tenir sort. Altres passeriformes són el ropit (*Erithacus rubecula*), per cert molt esquiú, la mèrlera (*Turdus merula*) no és massa escassa però res comparat amb la densitat de Palma, i el passaforadí (*Troglodytes troglodytes*). També es veuen estornells (*Sturnus vulgaris*), però res a veure amb les concentracions que es donen per aquí.

Els còrvids són, per contra, la família més ben representada. La garsa (*Pica pica*), la cornella (*Corvus monedula*) i la gralla mantellada (*Corvus cornix*) són extremadament abundants i, junt amb els coloms domèstics (*Columba livia* var. *domestica*), són les espècies terrestres dominants a la ciutat. Són molt descarats, com un espera d'ells, i tot lo dia grufen pel carrer cercant engrunes. Fins i tot no es tallen a treure el fems de les papereres amb la inestimable ajuda de les gavines argentades (*Larus argentatus*). No és rar veure gralles i cornelles damunt els manillars de les omnipresents bicicletes albirant per si veuen res que dur-se al bec.

I ja introduït el tema de les marines i aquàtiques parlarem de les gavines. La més abundant és, amb diferència, la gavina d'hivern (*Chroicocephalus ridibundus*). És per tot arreu, pels parcs, llacs i carrers de la ciutat. La segona és l'argentada i la tercera la vulgar (*Larus canus*). Aquestes dues són més abundants als llacs i als molls del port però la vulgar també tresca pels parcs. Als llacs més grans són comuns els coll-

Gavina vulgar, *Larus canus*

Graula, *Corvus frugilegus*

Picasoques blau, *Sitta europaea*

Ferrerico blau, *Cyanistes caeruleus*

blaus (*Anas platyrhynchos*), les fotges (*Fulica atra*), els cignes (*Cygnus olor*), per cert quasi tots anellats amb color, moretons (*Aythya ferina*) i siuladors (*Anas penelope*). Però l'espècie més abundant és el moretó de puput (*Aythya fuligula*), que es compta per centenars. També es veuen corpetasses (*Phalacrocorax carbo*), agrons (*Ardea cinerea*) i uns pocs cabussos grossos (*Podiceps cristatus*) hivernants.

Moretó de puput, *Aythya fuligula*

Aprofitant que llogàrem un cotxe tres dies vaig poder fer un tast, molt breu, de les aus de fora vila. El primer que s'ha de dir és que el paisatge danès és molt monòton: camps ondulats infinits, molts dels quals sembrats de remolatxa sucrera, brufats de bardisses i granges, rars boscos de faigs i molts, molts de llacs, basses i camps embassats. Amb un camp tan poc variat no s'espera una gran diversitat aviària i així és. La graula (*Corvus frugilegus*) és molt abundant com els altres còrvids ja esmentats. Els faisans (*Phasianus colchicus*) són bastant comuns en els camps a prop de les bardisses, on també es poden veure gorrons barraquers (*Passer montanus*), hortolans grocs (*Emberiza citrinella*) i pinsans borroners (*Pyrhula pyrhula*). Als arbres vora les carreteres es poden observar aligots (*Buteo buteo*), encara que pocs, i una solitària milana (*Milvus milvus*) feia giravolts contra el vent moderat, sempre present. De visita a un edifici històric, que ara no record bé quin era, per cert tancat a la visita durant tot l'hivern, en un bosquet mixt vaig poder veure picasques blau (*Sitta europaea*), ferrerics i ben al capcurucull dels arbres tords burells (*Turdus pilaris*). Aquí vaig veure una espècie nova per a mi: el ferrerico capnegre (*Poecile montanus*); entre nosaltres, no gaire memorable més enllà de la novetat.

Ja per acabar faré menció dels prats marins, que són els camps costaners de les zones intermareals on no es veu clarament on acaba la terra i on començar la mar. És un paisatge que al mediterrani no coneixem, si més no, a les Balears. Aquí es veuen unes concentracions brutals de fuells (*Pluvialis apricaria*) i juies (*Vanellus vanellus*), a més de les inevitables gavines. El que més em feu copsar l'ambient escandinau va ser la visió d'un grupet d'oque de collar (*Branta bernicla*) volant a pocs metres de la superfície amb un lleu onatge, mar arrissada, ambient gris, fina pluja, vent moderat gelat i remor marí... molt maco per veure'l a un documental però realment incòmode al terreny.

Quadern de camp

Per **Steve Nicoll**

Set 30 Observació de dos exemplars de fuell de collar (*Eudromias morinellus*) a la mola de l'Esclop (Andratx, Mallorca). Les cites d'aquesta espècie, raresa a Balears, són cada any més nombroses, possiblement a causa d'un augment d'observadors en el camp. Jaume Canals.

Oct 03 Dins la campanya d'anellament de migració postnupcial a l'illa de l'Aire (Menorca) s'anella un busqueret xerraire (*Sylvia curruca*), raresa nacional. És la segona captura d'aquesta espècie en el mateix lloc durant aquest any.

Oct 10 Festival de rareses nacionals en el P.N. de Cabrera. S'observa el mateix dia un hortolà menut (*Emberiza pusilla*), un exemplar juvenil de passerell carminat (*Carpodacus erythrinus*) i ni més ni menys que 6 exemplars d'ull de bou cellard (*Phylloscopus inornatus*)!. És el nombre màxim d'exemplars vists a la vegada a Espanya d'aquesta espècie. Miguel Rouco, Daniel López, Juan Sagardía et al.

Oct 16 S'observa una gavina cendrosa (*Larus canus*) en el port de Palma. Aquesta raresa a Balears també ha comptat amb observacions regulars els darrers anys. Maties Rebassa.

Nov 01 Novembre. Com cada tardor, la congregació d'estornells (*Sturnus vulgaris*) a l'horabaixa s'Albufera per passar-hi la nit és espectacular. Són centenars de milers els individus que formen densos niguls que, a la vegada, atreuen depredadors com el falcó (*Falco peregrinus*) i l'esmerla (*Falco columbarius*).

Hortolà menut, *Emberiza pusilla*

MIGUEL ROUCO

Ull de bou cellard, *Phylloscopus inornatus*

MIGUEL ROUCO